

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci nezletilé žalobkyně **Z. N.**, jejímž jménem podal žalobu zákonný zástupce Z. A., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2011, čj. OAM-10-41/ZA-06-P09-2009, t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 1. 4. 2011 obdržel krajský soud žalobu, kterou podal jménem své nezletilé dcery N. její otec A. Z., jako zákonný zástupce, žaloba směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2011, kterým nezletilé nebyl udělen azyl dle §§ 12 – 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ale byla jí udělena doplňková ochrana na dobu 24 měsíců dle § 14b) cit. zákona. V žalobě se uvádí, že rozhodnutí žalovaného ve věci otce nezletilé je nezákonné, je v něm namítáno porušení ust. § 12 a § 14 zákona o azylu a rovněž §§ 2, 3 a 68 správního řádu, žadatelka odvíjí důvody pro udělení mezinárodní ochrany

plně od důvodů svého otce a navrhuje proto zrušení napadeného rozhodnutí. Krajský soud dne 15. 2. 2012 rozhodoval ve věci otce nezletilé i ve věci dcery a zrušil obě rozhodnutí žalovaného, správnímu orgánu uložil doplnit podklady ve smyslu zkoumání podmínek humanitárního charakteru ohledně zdravotního stavu otce nezletilé.

Nejvyšší správní soud v Brně pak ku kasační stížnosti správního orgánu oba rozsudky krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, učinil závěr v tom smyslu, že podklady pro rozhodnutí o naplnění podmínek ust. § 14 zákona o azylu ve věci otce nezletilé žalobkyně byly dostatečné a uložil krajskému soudu znovu rozhodnout i ve věci nezletilé, a to svým rozhodnutím sp. zn. 1 Azs 8/2012 ze dne 11. 7. 2012. Ve svém rozsudku pak NSS uzavřel, že žalovaný se zabýval ve svém rozhodnutí všemi formami mezinárodní ochrany, které by mohly být nezletilé žalobkyni uděleny dostatečně, přesto je potřebné v její věci vycházet i z rozsudku, týkajícího se jejího otce, neboť obdržela doplňkovou ochranu právě v závislosti na rozhodnutí v případě svého otce.

NSS dále hodnotil, že v případě otce nezletilé považoval, na rozdíl od původního rozhodnutí krajského soudu, podklady správního orgánu pro rozhodnutí o podmínkách humanitárního charakteru za zcela dostatečné. V tomtéž smyslu pak nově rozhodl i krajský soud, když dne 22. 2. 2013 nově rozhodl o žalobě otce nezletilé žalobkyně tak, že původní žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2011 zamítl jako nedůvodnou. Ve svém odůvodnění krajský soud uvedl, že v případě otce nezletilé nejsou naplněny podmínky ust. § 12 zákona o azylu, nejsou naplněny ani podmínky ust. § 13 a k závěru, učiněnému v souvislosti s ust. § 14 cit. zákona měl správní orgán dostatečné podklady, což konečně plyne i z rozhodnutí NSS. Doplňková ochrana byla udělena a soud vyložil, že podmínky v zemi původu žalobce – otce nezletilé – se v mezidobí změnily, což též odůvodnilo její udělení.

Původní rozhodnutí krajského soudu směřovalo k tomu, aby o případném udělení či neudělení azylu nezletilé dceři žalobce bylo rozhodováno časově shodně poté, co budou opětovně zváženy okolnosti jeho aktuálního zdravotního stavu. Jiný důvod krajský soud ku zrušení napadených rozhodnutí nevedl. Poté, co NSS vyslovil svůj závazný právní závěr a krajský soud zamítl žalobu otce nezletilé, je patrné, že jiný důvod pro případné zrušení rozhodnutí správního orgánu ve věci nezletilé není přítomen, neboť i krajský soud dospěl k závěru, a to již opakovaně, že nezletilá žalobkyně azylově relevantní důvod nemá, v zemi původu nebyla ničím ohrožena, neboť se narodila na zdejším území a doplňkovou ochranu obdržela na základě toho, že tatáž ochrana byla udělena jejímu otci, tedy, na základě ust. § 14b) zákona o azylu. Konečně i sama žaloba vedla k tomu, aby byly zkoumány podmínky pro možné udělení azylu jejímu otci, pro případ samotné žalobkyně žádné důvody k udělení azylu namítány nebyly.

Soud je za výše popsané situace přesvědčen, že v případě samotné nezletilé žalobkyně nemohl za daných skutečností postupovat jinak, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou, když pro udělení azylu dle §§ 12 – 14 zákona o azylu nejsou

v současné době dány žádné podmínky a doplňková ochrana byla udělena. Nezletilá žalobkyně tak byla dostatečně ochráněna po celou dobu trvání ochrany proto, aby jí bylo umožněno pobývání na zdejším území spolu s její rodinou. Na základě takto zhodnoceného stavu věci pak soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když náhrada nákladů řízení nebyla ze strany účastníků řízení účtována, a to ani v řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 22. února 2013

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně